

bindelse med fremstilling af nye matrikelkort som led i moderniseringsplanen.

Det har i århundreder været gældende ret i Danmark, at strandbredder hører under kystejendommene, og at tilvækstarealer fra havet hører til disse ejendomme. Matrikelkortene og reglerne i den gældende udstykningsbekendtgørelse om berigtigelse af ejendomsgrænser mod havet er udformet i overensstemmelse hermed. For Sønderjyllands vedkommende har særlige forhold dog gjort sig gældende, idet en del af strandbredderne ved den tyske matrikulering blev henført under samme matrikelnummer som de offentlige veje, vandløb samt andre offentlige og private arealer, som ikke skulle skyldsættes. Disse strandbredder fremtræder derfor på matrikelkortene som strimler (med matrikelnummer) mellem kystejendommene og havet.

Kommunerne er i de fleste tilfælde blevet anført i tingbogen som ejere af de offentlige veje og dermed også af de øvrige arealer, som var henført under det pågældende matrikelnummer. Kommunerne har imidlertid ikke udøvet ejendomsret over strandene, og den tilfældige matrikulære registreringsform, der har ført til, at kommunerne er blevet anført som ejere af strandene, kan ikke tages som udtryk for en ejendomsret til disse.

Matrikulære berigtigelser som følge af tilvækst og fraskylning af arealer er på grund af den særlige bogføring af strandbredderne i Sønderjylland sket på den måde, at det matrikulerede strandareal er flyttet udad, henholdsvis indad, hvorved de bagved liggende kystejendommers grænser er ændret tilsvarende.

Disse særlige registreringsmæssige forhold har skabt betydelig uklarhed med hensyn til retsforholdene omkring strandene i Sønderjylland, og der synes ikke at være nogen saglig begrundelse for at opretholde en matrikulær og tingbogsmæssig registrering af strandene, der afviger fra forholdene i det øvrige land. Det foreslås derfor, at matrikelmyndigheden, når der ikke foreligger særligt grundlag for ejendomsret til strandbredden, skal kunne registrere denne under kystejendommene, så ejendomsgrænsen mod søterritoriet er højeste daglige vandstandsline, ligesom i den øvrige del af landet.

Hvis der foreligger et særligt grundlag for ejendomsret, f.eks. i forbindelse med opførte bygninger eller anlæg på strandbredden, må den matrikulære registrering foretages i overensstemmelse hermed. Andre lovligt stiftede rettigheder må naturligvis bevare deres gyldighed, og kystejendommenes ejere skal ikke som følge af den ændrede registrering kunne kræve betaling for sådanne rettigheder.

De korttekniske regler ved den tyske matrikulering medførte også, at der langs adskillige veje på kortene

findes smalle strimler (bestående af halve og hele diger eller volde), som ifølge de hidtidige tyske regler teoretisk hører til ejendomme på den modsatte side af vejen.

Administrativt medfører disse regler en besværlig og fordyrende procedure ved sager om matrikulære forandringer, hvor disse strimler berøres. Desuden er det et kortteknisk problem, at de meget smalle strimler ikke kan vises tydeligt på matrikelkortene. Kortene bliver derfor vanskelige at læse og giver anledning til fejltagelser. En samlet berigtigelse af ejendomsforholdene omkring de halve og hele volde ville, hvis det skulle ske efter gældende regler for ejendomsberigtigelse, medføre betydelige udgifter for staten. Forslaget i stk. 4 vil muliggøre, at de omtalte strimler ved en teknisk ændring af kortene registreres under de ejendomme, de faktisk er en del af.

Til § 32

Paragraffen afløser mere detaljerede regler i udstykningslovens §§ 10 og 14, men vil opretholde det eksisterende tætte samspil mellem matrikelregister, tingbog og ESR med hensyn til vedligeholdelsen af de basale ejendomsoplysninger.

Matrikelmyndigheden skal efter de gældende regler give meddelelse til tinglysningsdommeren og kommunen om enhver forandring, slettelse eller supplerings af de oplysninger, der er registreret i matriklen om matrikelbetegnelser, arealstørrelser samt noteringer af betydning for en ejendoms retlige forhold. Sådanne noteringer er f.eks. notering om, at flere matrikelnumre udgør en samlet fast ejendom, om landbrugspligt, om at der til en ejendom hører andel i en fælleslod, om fredskovspligt o.s.v., jf. bemærkningerne til lovforslaget § 11. Det er hensigten, at oplysninger fortsat skal leveres i den angivne udstrækning. Anvendelsen af edb-teknik kan imidlertid give anledning til ændring af den måde, hvorpå ejendomsregistre ajourføres, og til, at de samme oplysninger ikke længere skal anføres i flere registre. Forslaget i stk. 1 er formuleret med henblik på, at sådanne ændringer skal kunne gennemføres, såfremt det viser sig hensigtsmæssigt.

Efter reglerne i den gældende udstykningslovs § 33 skal der gives meddelelse til tinglysningsdommeren, når der er sket notering i matriklen om, at beliggenheden af et skel er blevet endeligt bestemt ved en skelsætningsforretning. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at der sker sådan notering i tingbogen, og bestemmelsen er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Den i stk. 2 foreslåede pligt for tinglysningsdommeren og kommunalbestyrelsen til at indberette uoverensstemmelser mellem matriklens oplysninger og oplysningerne i tingbogen, henholdsvis ESR til